

U Splitu, 28. listopada 2020.g.

Na posl.br.: St-18/2014

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

IZ RUKE Preko pošte

30 -10- 2020

predano za poštu uobičajno-prep. dne. 29.10. 2020
POŠTA SPLIT R 68 814 0620
broj primjeraka 3 priloga
taksirano KN PC

VISOKI TRGOVAČKI SUD RH
Berislavićeva 11
10 000 Zagreb

putem

REPUBLICA HRVATSKA
Trgovački sud u Splitu
Sukoišanska 6
21 000 Split

Žalitelj: S.B. TORANJ d.o.o. za poslovanje nekretninama, Zagreb, Planinska
13a, MBS: 060277010, OIB: 68706710721

ŽALBA

protiv Rješenja od 21. listopada 2020.g.
pod gornjim poslovnim brojem

3x

1. Dana 21. listopada 2020.g. u stečajnom postupku nad dužnikom, društvom MILS, MLIEKARA SPLIT d.d. u stečaju iz Splita, Komulovića put 4, OIB: 08214458449 (dalje u tekstu: „Dužnik“), doneseno je Rješenje o poništenju četvrte elektroničke javne dražbe s identifikatorom nadmetanja 14665 (dalje u tekstu: „Rješenje“). Navedeno Rješenje je na mrežnoj stranici e-Oglasna objavljeno dana 21. listopada 2020.g.

Žalitelj je sudjelovao u ovom stečajnom postupku kao jedan od ponuditelja za predmet dražbe kojemu je od strane Prvostupanjskog suda utvrđena valjanost ponude.

Žalitelj ovim putem sukladno odredbama članka 19. Stečajnog zakona (dalje u tekstu: „**Zakon**“) protiv Rješenja u otvorenom zakonskom roku podnosi ovu žalbu, slijedom postojanja nezakonitosti u Rješenju u vidu pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i slijedom toga pogrešne primjene materijalnog prava.

Žalitelj žalbom pobija Rješenje u dijelu kojim poništava četvrtu elektroničku javnu dražbu s identifikatorom nadmetanja 14665, a razloge istog pobijanja obrazlaže nižim tekstom ovog podneska.

2. Prvostupanjski sud je u Rješenju pogrešno utvrdilo činjenično stanje i slijedom toga pogrešno primijenio materijalno pravo. Konkretno, Rješenjem je neosnovano poništena četvrta elektronička javna dražba s identifikatorom nadmetanja 14665. Ponuda društva S.B. Toranj d.o.o. ovdje žalitelja, a koja ponuda je utvrđena od strane Prvostupanjskog suda kao valjana, je Rješenjem u biti utvrđena kao neozbiljna i zavaravajuća, kao i sve ostale 1421 valjane ponude koje su dane u predmetnoj dražbi.

Kao razlog poništavanja predmetne dražbe navedeno je samo da je navodno utvrđeno da su sve ponuđene cijene dane bez namjere da se zaista i kupi predmet dražbe, te da se zbog takovog postupanja ostali sudionici dražbe stavljaju u neravnopravan položaj te da se onemogućuje namirenje vjerovnika u stečajnom postupku.

Žalitelj prije svega skreće pažnju naslovljenom tijelu kako **Zakon**, kao ni Ovršni zakon i prateći propisi, nigdje u svojim odredbama ne određuje navedene razloge kao osnovu za poništenje elektroničke dražbe u stečajnom i/ili ovršnom postupku. Štoviše, **Zakon**, odnosno Ovršni zakon, izričito propisuje postupanje u slučaju da odbrana ponuda postala nevažeća – dosuda predmeta dražbe kupcu koji je temeljem valjane ponude ponudio nižu cijenu redom prema veličini cijene koju je ponudio uz istovremeno oglašavanje nevažećom dosudu kupcu koji je ponudio višu cijenu, što je u konkretnom slučaju propušteno. Samo navođenje predmetnih razloga bez detaljnog obrazloženja i bilo kakve relevantne dokumentacije/argumentacije koja potkrepljuje navode Prvostupanjskog suda nije i ne može biti valjana osnova za poništenje predmetne dražbe, dapače.

U svom obrazloženju Prvostupanjski sud navodi da je u tijeku postupka provedbe predmetne dražbe utvrdio da su sve ponuđene cijene dane bez namjere da se zaista i kupi predmet dražbe, te da se zbog takovog postupanja ostali sudionici dražbe stavljaju u neravnopravan položaj te onemogućuje namirenje vjerovnika u

predmetnom stečajnom postupku. Time je Prvostupanjski sud, žargonski govoreći, sve ponuditelje stavio u isti koš bez ulaženja u ocjenjivanje sljedećih valjanih ponuda i njihove ozbiljnosti, odnosno namjere ostalih ponuditelja u ovoj dražbi da zaista i provedu kupoprodaju temeljem svojih ponuda. Žalitelju jednostavno nije jasno kako i na kojem temelju Prvostupanjski sud može tvrditi da nijedna od 1422 danih valjanih ponuda nije dana sa stvarnom namjerom njene provedbe kupoprodajnom transakcijom nad predmetom dražbe!?

U biti, upravo je svojim postupanjem Prvostupanjski sud onemogućio namirenje vjerovnika u ovom stečajnom postupku, posebice uzimajući u obzir da veliki broj danih ponuda jamče (značajno i iznad očekivanog) namirenje vjerovnika u ovom stečajnom postupku te je samim time ujedno stavio sve ostale sudionike dražbe u neravnopravan položaj u odnosu na one kojima je već doneseno rješenje o dosudi (bez obzira na razloge ukidanja tih rješenja koji u svakom slučaju nisu na strani ostalih sudionika dražbe).

Dakle, iz svega navedenog je jasno razvidno da Prvostupanjski sud nije utvrdio već presumirao valjanost i ozbiljnost danih 1422 valjanih ponuda jer svoje tvrdnje ne temelji na zakonskim odredbama, dokazima i činjenicama već na spekulacijama i provizornim ocjenama i izvan svojih ovlaštenja. U svakom slučaju, sasvim je nevjerojatno da je svih 1422 danih valjanih ponuda dano bez ozbiljne namjere provedbe kupovine predmeta dražbe.

Nadalje, a u vezi paušalnih tvrdnji i ocjena Prvostupanjskog suda da se nedostatak prave namjere i ozbiljnosti ponuđača vidi i u načinu pristupanja dražbi, odnosno nepristupanja prvim trima dražbama za ovaj predmet dražbe, valja istaknuti i to da nije na Prvostupanjskom sudu da ocjenjuje zašto i kad se netko odlučio na sudjelovanje u dražbi. Primjerice, mogu se nagađati svakojaki razlozi, od toga da taj netko nije imao riješeno financiranje za valjano sudjelovanje na prethodnim dražbama, da je taj netko čekao (samim time i preuzimao poslovni rizik) što povoljnije uvjete dražbe, kako u pogledu cijene tako i u pogledu visine obvezne jamčevine koju su sudionici dužni uplatiti kao uvjet sudjelovanja, itd. Međutim, ti razlozi su sasvim nebitni te nije na Prvostupanjskom sudu da ih utvrđuje i/ili ocjenjuje na način kako je to učinjeno Rješenjem, a što Rješenje čini nezakonitim.

Štoviše, Rješenje se može okarakterizirati i kao odugovlačenje unovčenja prema članku 252. Zakona. Dakle, ovakvo postupanje Prvostupanjskog suda nepotrebno uvećava troškove postupka te odgađa namirenje vjerovnika i okončanje samog stečajnog postupka.

Za kraj, žalitelj smatra da je ovakvim postupanjem Prvostupanjskog suda stavljen u neravnopravan položaj zajedno s drugim sudionicima jer ako je već Prvostupanjski sud išao u ovakve ocjene i utvrđenja nakon što je u pogledu nekolicine ponuđača već donio rješenje o dosudi (koje je kasnije zbog postupanja tih ponuđača valjano ukinuo) tada nije ni bilo mjesta ovakvoj odluci. Naime, žalitelj je dao ozbiljnu ponudu s jasnom namjerom njene provedbe ako dobije rješenje o dosudi s obzirom da je imao riješeno financiranje za danu ponudu te poslovni plan za predmet dražbe ako mu se dosudi. Poništenjem ove dražbe na strani žalitelja može doći do i to značajne štete jer nepotrebnim odugovlačenjem ovog postupka dolazi u situaciju da izgubi pribavljeno financiranje koje je bilo rezultat dugotrajnih pregovora s kreditnim institucijama.

Slijedom svega navedenog, ponuda žalitelja, kao i sve druge ponude kojima dosuda nije ukinuta temeljem Zakona i Ovršnog zakona, se ima smatrati valjanom i ozbiljnom sve dok se ne dokaže drukčije.

3. Temeljem svega navedenog, žalitelj ovim putem predlaže drugostupanjskom tijelu da poništi Rješenje i naloži Prvostupanjskom sudu dovršetak četvrte elektroničke javne dražbe s identifikatorom nadmetanja 14665 sukladno primjenjivim propisima.

S.B. TORANJ d.o.o.

S.B. TORANJ d.o.o.

Davor Pavlov, Član uprave - Direktor